

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ászáron eltemettük: id. Horváth Sándort megkeresztelték: Hegedűs Károly Marcellt eltemették: Asbóth Istvánt, Varga Lászlót

Nagyigmánd: Eltemettük: Kudari László, Czuczor Jánosné

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százaléka felől rendelkezel vegyél számításba bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a **Közelebb Egymáshoz**

Alapítványnak adószáma:

18606876-1-11

és

A Magyarországi Református
Egyház

technikai száma: 0066

Tudod, ha nem rendelkezel sehogyan, akkor elvesz adód egy százaléka a "nagy kalapban".

A kuratórium döntése értelmében a Hét Határ kiadási költségeit enyhítjük..

Köszönettel: a kuratórium

1 %

ÁCSI KRÓNIKA A KÖZELMÚLTBÓL

Az év mozgalmasan kezdődött a gyülekezetben. Az ökumenikus imahét keretében január 20-án mi, reformátusok voltunk a vendégek katolikus testvéreinknél. A közös igeliturgia, imádság, éneklés, igére figyelés lelki közösséggé formált minket. Jézus megkísértésének történetéből a „felajánlott világra” figyeltünk. Az igehirdetésben arról volt szó, hogy mi, keresztyének, ne engedjük ki a figyelmünkől és imádságos kezünkől a világot. Ne higgyük el, hogy másé, mint Krisztusé. Az alkalmon ismét szolgált gyülekezetünk újra éledező énekkara Vargáné Horváth Orsolya vezetésével. Dicséret, többszólamú ének- és misefeldolgozás csendült fel ajkunkról. A templomi együttlét után szeretetvendégségre vártak katolikus testvéreink, ahol hagyományosan jól elbeszélgetve telt az este. Január 24-én a vasárnap délelőtti istentiszteleten vendégeink voltak. Az igehirdetést Molnár József, a Szent Sátor Evangélikumi Közösség pásztorja végezte. Dániel társainak tüzes kemencéből való szabadulásáról szólva kiemelte, hogy nekünk is szabadító Istenünk van, ma is, akiben bízhatunk. Kiemelte: milyen jó, hogy ezek az ifjak még odahaza, fogságuk előtt, a családban, a gyülekezetben

megtanulták, amit Istenről tudniuk kellett, és ezt nem felejtették el még az erószakos, ellenséges környezetben sem. Az istentisztelet további részében a városi Szociális Gondozási Központ idős tagjai szolgáltak. Az adventi időszakban egy köztük végzett szolgálat során derült ki, hogy ők is készültek egy kis ünnepi műsorral a karácsonyra. Az akkor átadott meghívás most vált valóra. Megható volt látni azokat az idős arcokat, akik átszellemülve, mély áhítattal mondták a verseket, prózai szövegeket, és közben szebbnél szebb énekeket énekeltek. A szolgálók legidősebb tagja 92 éves volt! Hálás köszönet azoknak a gondozóknak, akik foglalkoznak velük, és a családtagoknak, akik elhozták idős édesanyjukat, nagymamájukat, dédijeiket erre az alkalomra, és velünk együtt voltak tanúi szolgálatuknak. Ugyancsak ezen a vasárnapon, a délutáni istentiszteletet követően a 2. világháborús emlékműnél gyülekeztünk össze. A Kossuth Lajos Asztaltársaság és a református gyülekezet közösen szervezte (a városban először!) a doni áttörés áldozatairól való megemlékezést. A Hymusz elnéklése után szavatelatok, ünnepi gondolatok, korabeli szövegek hangzottak el, majd koszorúkat,

mécseseket helyeztünk el az emlékműnél. Az imahét lezárására január 27-én, a református templomban került sor. Varga Imre plébános úr az 1. zoltár alapján szólt a hívekhez. A zoltárok mindenkor hasznos imádkozására hívta fel a figyelmünket. Az 1. zoltár erkölcsi tanítása mellett kiemelte, hogy a zoltár természeti képei szépek (folyóvíz mellé ültetett fa), de ezek arra szolgálnak, hogy rajtuk keresztül eljussunk a Természetfelettihez, az Örök Istenhez és az ő evangéliumához. Ezt az alkalmat is szeretetvendégség zárta, ahol sok közös lehetőségéről, célról is szó esett. A programok folytatódnak a közeljövőben is: február 5-én a hagyományos református bála kerül sor, jótékony céllal. Február 7-én pedig Nagy Lajos nyugalmazott madari lelkesesperes szolgál igehirdetéssel, aki az 1960-as években ácsi segédlelkészként kezdte szolgálatát. Azután pedig készülünk a számadásra: presbiteri gyűlés, egyházlátogatás...

Gerecsei Zsolt

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz!

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császárs, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: Gerecsei Zsolt elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: Bogáth István Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XX. évfolyam 2. szám

2016. február

KI A LANGYOS ?

Ez a karikatúra a 888.hu első válasza arra az elementáris erejű felháborodásra, amelyet – pártpolitikai hovatartozástól függetlenül – a Tóbiás József MSZP-elnök feleségéről készült régi fotó megjelentetése kiváltott. Az üzenet egyszerű: aki nem „langyos”, az továbbra is kitart a 888.hu mellett. Ne légy tehát langyos, olvasd továbbra is a 888.hu-t, mert különben kiköp az Isten. A lap melletti kiállítás a fotó gyalázatos megjelentetése ellenére is, élet-halál kérdése. Üdvösség vagy kárhozat. Nos, engem ez a védekezés legalább annyira felháborított, mint a fotó megjelentetése.

A „langyosakat kiköpi az Isten” bibliai utalás, amelynek eredeti szövege a Jelenések Könyve 3, 15-16-ban olvasható: „Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál, vagy forró. Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból.” Ez a két mondat a Jelenések Könyve írója szerint Isten üzenete a laodiceai gyülekezetnek.

Csak van itt egy probléma. G. Fodor Gábor nem Isten, a 888.hu pedig nem a Biblia. A „langyosakat kiköpi az Isten” motívum már a lap indulásakor előjött egy interjúban, amelyben a főszerkesztő ezt azzal magyarázza, hogy „Akárcsak a politikában, az online médiapiacra is minden nap háború zajlik”. „A munkatársaimtól azt várom el, hogy izgalmas dolgokat írjanak. Tegyenek éles állításokat, amik aztán vitát generálnak. A feszültség, ami így támad, mindig izgalmas. A langyosokat kiköpi az Isten. Azt szeretném, hogy a

888 körül állandóan izzon a levegő.” Kár ebbe az állítólagos háborúba Istent és a Bibliát is belekeverni. S főleg kár azt gondolni, hogy Istent bele lehet préselni a pártpolitikai valóságba. Látnivalóan a 888.hu fanatizálni akar, bármilyen áron. Nem elég az ilyen ocsmány támadás a politikai ellenféllel

szemben, még közben Istenre is hivatkozik. A keresztyének Istenére. Kiábrándító. Úgy látszik, G. Fodor Gábornak, ennek az egyébként kiváló elmének a pártpolitikai küzdelem elvette az eszét. Számára a polgári-konzervatív értékrend is csak egy politikai termék, csak nem vette észre, hogy közben ő is termékké vált, s már Istent is a pártpolitikai szűrőn keresztül látja és akarja láttatni. Nekem aztán teljesen mindegy, hogy G. Fodor, a szerkesztőség "a langyosokat kiköpi az Isten" mondatot miként értelmezi. Szó szerint, közmondásként, avagy metaforaként. Az a helyzet, hogy verbálisan összefüggés van itt teremtve Isten és a 888.hu íráni elkötelezettség között, ráadásul egy ilyen borzalmas történet után. A verbalitás szintjén minimum, de Isten is a bulvár legaljának része lett. De amúgy pedig éljen a keresztyén Európa, ugye?

Ha G. Fodor Gábornak az a célja, hogy sok keresztyén olvasó kiábránduljon a 888.hu-ból, akkor jó úton jár. S ha már Biblia, nekem is eszembe jut egy történet a Lukács 9-ből: „Amikor pedig közeledett felemeltetésének ideje, elhatározta, hogy felmegy Jeruzsálembe, és követeket küldött maga előtt.

Azok útnak indultak, és betértek a samaritánusok egyik falujába, hogy szállást készítsenek neki. De nem fogadták be, mivel Jeruzsálembe szándékozott menni. Látva ezt tanítványai, Jakab és János, így szóltak: Uram, akarod-e, hogy ezt mondjuk: Szálljon le tűz az égből, és eméssze meg őket!? De Jézus feléjük fordult, megdorgálta őket, és ezt mondta: Nem tudjátok, milyen lélek

van bennetek...”. Nos, attól tartok, ez a történet arra is rámutatott, hogy a 888.hu nem tudta, milyen lélek van benne. Ez a lélek ijesztő volt.

Igaz, azóta G. Fodor Gábor [bocsánatot kért](#), amit nagyra értékelek. Most már csak az kérdés, vajon az olvasó szemében ez a gesztus mennyiben hiteles, s vajon nem tekint-e ezt is politikai terméknek. Ami engem illet, nyitott vagyok. Isten mindenkivel csodát tud tenni, még G. Fodor Gáborral is. S talán még az is kiderülhet a számára, hogy igenis vannak abszolút és független értékek, s a "ki a langyos?" kérdésre adandó válasz túlnő a pártpolitikai termékek kereskedelmének agasztoán szűkös és korlátolt világán.

Köntös László
www.reposzt.hu

IGE KÖRÜL

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézsaiás 40,31)

Nemrég mutatták be a Star Wars – Csillagok háborúja című legendás folytatásos sci-fi leg-újabb részét, az Ébredő Erő címmel. Nagy várakozások előzték meg a bemutatót: az egész világ

lázban égett, a premier előadásokra percek alatt eladták a mozik a jegyeket. Van, aki elégedett az új résszel: a látvány tagadhatatlanul magáért beszél, azonban van, aki hiányolja a háttér vagy éppen a történetet tartja sablonosnak. Azonban a teológiának is van pár szava a Star Wars mögött meghúzódó világgéphez. Annak ellenére, hogy e sorok írója is rajongó, ki kell mondanunk, hogy a film filozófiája inkább egy keleti, dualista vallási rendszerrel rokon semmint a keresztyénséggel. Ugyanis a sötétség és a világosság harcáról – jelen esetben az Első Rend és a Jedik maradékának összecsapásáról van szó. A film szerint a két oldal harcának lényege az, hogy egymást ellensúlyozva stabilitást biztosítsanak az Erőnek. Az Erő, pedig nem más, mint az egész univerzumot átjáró életenergia. Ha a Jedik visszazorítják a Sötét Oldalt, akkor a jók is visszavonulnak, nehogy felbomoljon a beállt egyenlőség. Azonban a Szentírás szerint a jó és rossz, Isten és a Sátán nem egyenlő felek: nem egymás kiegészítői, hiszen a jó és az élet teljes győzelmét jelenti a világ számára Krisztus feltámadása. Az a tagadás szellemének a gondolata, hogy a két oldal egyenlő és hogy magának a jónak is szüksége van a rosszra. Terem-

tett világunk és a Szentírás szava ennek az ellenkezőjéről beszél. Isten a jóságával, kegyelmével és igazságával – azaz szeretetével semmisíti meg a rosszat. Világunk még nyög az ördög munkájától és a bűn béklyóitól, de tudhatjuk, hogy Krisztus győzelme egyszer teljességre fog jutni, és mint utolsó ellenség, maga a halál is eltöröltetik (1Kor 15,26). Ézsaiás szavai azokat buzdítják, akik elfáradtak, vagy éppen eltompultak ennek a végső győzelemnek a reményében. Ézsaiás is erőről (FORCE) beszél, de olyanról, ami az Úrtól származik. „Miért mondd ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izrael: Rejtve van sorsom az Úr előtt, nem kerül ügyem Isten elé. Hát nem tudod, hát nem hallottad? Örökkévaló Isten az Úr, ő a földkerekség teremtője! Nem

fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen. Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi. Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézsaiás 40,27-31) Honnan jön az erő? Magától Istentől. Mi az erő birtoklásának feltétele? Nem más, mint a bizalom. Az új évben is ebben erősít meg bennünket Isten Szentlelke, hogy bizakodásunknak van értelme, hogy erőtlenségünket és esendőségünket maga Isten pótolja ki az Ő erejével idén is teljes egészé. Forduljunk hát magához az erő forrásához, az Úrhoz, mert az Ő ígérete így hangzik: Erőt adok neked! Legyen így velünk és közösségünkkel idén is Isten ereje! Ámen.

**Koncz Hunor Attila segédlelés
Komárom
Csillag—képből másodközlés**

ÉN VAGYOK!

„ÉN VAGYOK, NE FÉLJETEREK!”
(Ján.6,20)

A tengert felkorbácsolják a szelek, hatalmas hullámokat verve bömböl és tombol. De azért a szelek elmúltával is tenger. Fenséges, nyugodt, végtelen. Mégis tenger.

Az én hajóm oly parányi. Azt hiszem, óceánjáró, de a habokban csak lélekvesztőnek bizonyul. De szavadra a vihar hal el, és hajóm marad. Kicsiny, törekeny, de hajó.

Uram, ha te VAGY, nem félek. Nem félek, mert nincs kétség szívemben, hogy öröktől létezel és örökké leszel. Az én parányi földi életemet, mely ma van és holnap nincs, felöleli, hogy te VAGY. Én azért lehetek, mert te VAGY.

Uram, ha TE vagy, nem félek. Nem félek, mert kijelentetted magad nekem. Köszönöm, hogy ismerhetlek, és tudhatom, hogy amit TE mondasz, megáll, amit TE teszel, jó és javamra van. Életadó. Ámen.

II. HELVÉT HITVALLÁS

**Az ember bűnesetéről,
a bűnről és a
bűn okáról**

1. Isten az embert kezdetben a maga képére, igazságban és valóságos szentségben, jónak és igaznak teremtette; de az ember a kígyónak ösztönzésére (1 Móz. 3) és a saját vétke miatt, a jóságtól és igazságtól elpártolván: a bűn, halál és különféle bajok martaléka lett. És amilyené lett az elesés miatt: olyanok mindazok, akik tőle származtak, tudniillik a bűn, halál és különféle bajok martalékai.

GYEREKSAROK

**Izmael - egy gyermek, aki-
nek szavát meghallotta Isten**

Gyerekek! olyan bibliai gyerekekkel találkozhattok a gyereksarok oldalon, akik valamilyen különleges dolog miatt belekerültek a Szentírás valamelyik fejezetébe. Érdemes elolvasnod a bibliai részeket a saját Szentírásodban is. Áldott olvasást és rejtvényfejtést kívánok!

Bizonyára tudjátok, mik azok a dolgok, amik nélkül az ember nem élhet sokáig. Igen, a levegő, a víz, élelem nélkül nem sokáig élénk. Aki volt már nagyon szomjas vagy nagyon éhes, az tudja, milyen rossz dolog. A mai történetben egy kicsi fiúval ismerkedhetek meg, aki olyan helyzetbe került, amikor az éhséget és szomjúságot meg kellett tapasztalnia.

A Bibliában olvashatunk egy édesanyáról, akit Hágárnak hívtak. Így talán nem ismered, de úgy, hogy Ábrahám feleségének, Sárának volt a szolgálója, talán igen. Ott dolgozott szorgalmasan Ábrahám házában, és egy gyermeket is szült Ábrahámnak. Izmaelnek nevezték. De Sára, mivel neki nem lehetett gyereke, irigykedett rá. Addig kérlete a férjét, amíg az elküldte a háztól. Szegény lány egy korsó vízzel és némi élelemmel vágott neki a forró sivatagnak. Meddig volt elég az eleség és víz? Nem sokáig. A kicsi gyermek sírt a szomjúságtól és Hágár nem tudott segíteni rajta. Letette egy bokor árnyékába és ő kissé távolabb leült. Nem bírta nézni, hogy szenved a fia. De nem könnyörült meg rajta senki, nem látta a szenvedésüket, nem hallotta sírásukat senki? De igen!! A Biblia ezt mondja: „De Isten meghallotta a fiú hangját...és így kiáltott... Hágárnak: Ne félj, mert meghallotta Isten a fiú hangját ott, ahol van. Kelj föl, vedd a fiút, ...nagy népet támasztok belőle.

És megnyitotta Isten az asszony szemét, úgy, hogy meglátott egy forrást...megitatta a fiút...Isten pedig vele volt a fiúval.”

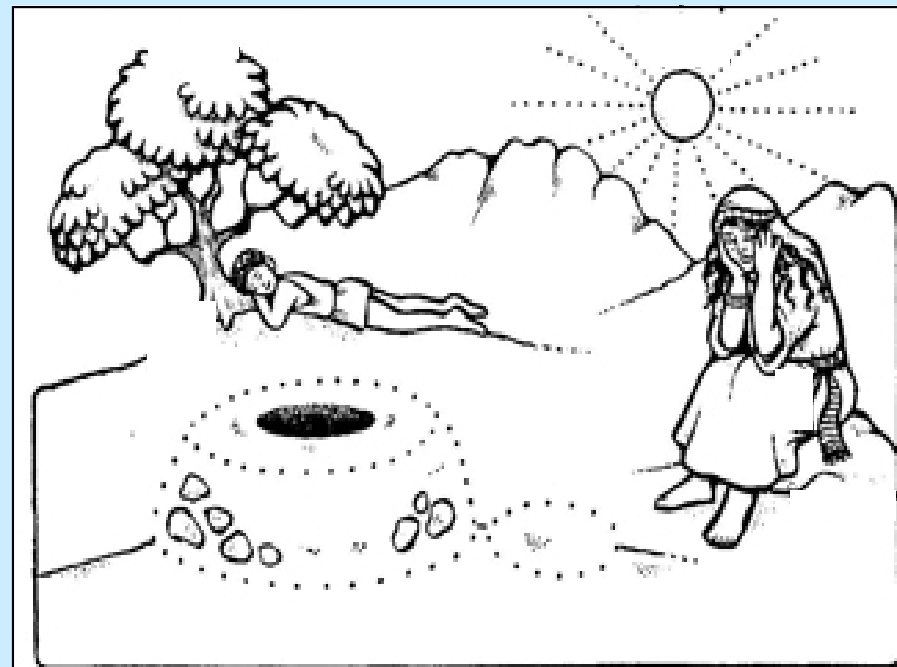
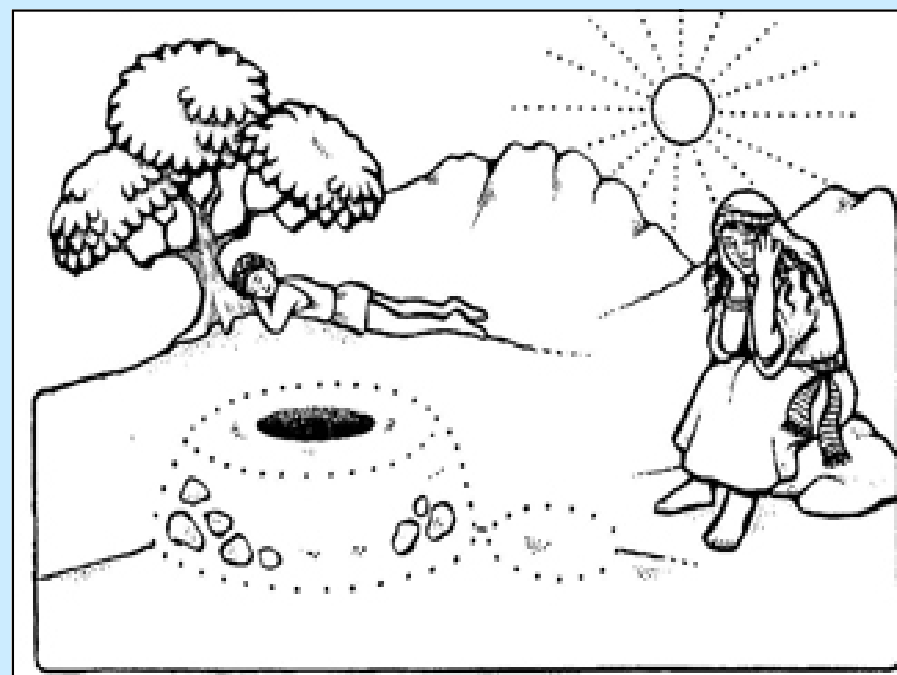
Milyen csodálatos lehetett, amikor Há-

gár meghallotta Isten szavát és megitathatta végre kisfiát. Te is boldog lehetsz, hiszen Isten téged is lát ott, ahol vagy és hall téged, amikor sírsz, nevelsz, imádkozol vagy éppen a Szentírást olvasod. Sokszor féltél már biztosan a sötétben, vagy egy-egy felmérés előtt, vagy úgy érezted, téged senki sem ért meg. Isten jobban ismer, mint bárki

ezen a világon, hiszen Ő teremtett. Ne ki bármit elmondhatsz és bátran engedelmeskedj szavának. Emlékezz Hágárra és Izmaelre, milyen kilátástalan helyzetben voltak, de Isten meglátta és megsegítette őket.

Gerecsei Judit

**A két közt öt apró eltérés van!
Figyelmesen nézd meg és megtalálod mind az ötöt!**

1. Színezd sárgára a nap sugarait!
2. Kösd össze vonallal a pontokat, így megláthatod, hogyan gondoskodott Isten Hágárról és Izmaelről!

REFORMÁTUS BÁL

Immáron 7. alkalommal rendeztük meg a Nagygimnáziumon a Református Bált. A rendezvény január 30-án este 7-kor kezdődött. A nyitótánc ez évben is rendhagyó volt. Pöcze Mária hegedűjátékába kapcsolódott be Pöcze Gyöngyi éneke, ami tovább bővült Pöcze László és Füsü Kinga néptáncával. A néptáncot színpadi tánc követte a Pápai Református Gimnázium három művészeti tagozatos növendékétől: Baksai Rékától, Katona Vivientől és Sugár Esztertől.

A zenét ez évben a Party Pop Band szolgáltatta, és jó hangulatban, sok táncjal folyt az este mintegy száz vendég részvételével. A tombola sokszínű és gazdag jutalmakkal bővelkedett, hála mindazoknak, akik felajánlásaikkal hozzájárultak. A bál minden bevétele jótékonyági célt és a gyülekezet terveinek megvalósulását szolgálják. Ez úton is köszönetet szeretnénk mondani mindazoknak, akik bármilyen téren is segítséget nyújtottak és támogatták az alkalmat. Még épp csak hogy elhallgattak az utolsó akkordok, de már várjuk a következő Református Bál eljövételét...

Sugár Tamás

DIAKONISSZÁK

A diakonissza életforma nem volt könnyű. A mindennapi ételszabályokkal kapcsolatban Ravasz László a következőket mondja: „Szeretetlenben élnek, a hitben és szolgálatban kölcsönösen gyarapodnak, egymásért és egymással imádkoznak és dolgoznak. A diakonissza [...] alázatosan és hűségesen teljesítse szolgálatát, életét szentelve Isten dicsőségére, hitével, mint egy cserépedénnyel fogja fel Isten kegyelmi ajándékait.

A protestáns egyházak szeretszolgálati tevékenységet végző, elsősorban betegápoló diakonisszái testvérközösségben élve töltötték be hivatásukat. A kérdés, hogy mi motiválta őket ebben a sajátos küldetésükben. A diakonisszák céljai az anyaházi létformában megélt testvérközösségben értelmezhetők, ahol „az első szolgálati és szervezeti szabályzat maga a Szentírás volt.” Biblikus értelemben éppen a legfőbb modern tényezőkről, az önmegvalósításról, az elismerésről, a hatalomról és az egyéni teljesítményről való lemondásban, az anyagi szükségletekről örömmel való elfogadásában nyilvánul meg.

Honnan van a máig kiapadhatatlan lelki erejük? Amikor a rendszerváltást követő évek lehetőségeit kihasználva újraindult Bethesda, őket naponta látva, velük kicsit együtt élve, ismételten előtérnek bennünk a kérdések: Mi az ő indítékaikban a lényegileg más, mint kései utódjaikéban, a mai nővérekében? Mi

hajtotta, motiválta őket, és mi hajtja a maiakat?

A diakonissza testvérek lételeme a közösségbe szerveződés az anyaházi létformában megélt testvérközösség.

A protestáns etika kizár minden érdemszerző tevékenységet, kizárólag Krisz-

tus keresztalálának érdemében való hittel végezték szolgálatukat. Ezt a hitet mélyen átélve valóban nem lehet az elismerés kivívása a cselekedetek hajtóereje. Az önmegvalósítás egy nyíre közösségi és Istenre mutató életformában nem értelmezhető. Sokkal

inkább jellemző erre az életformára a saját akaratról való lemondás Isten akaratának és a közösségen megnyilvánuló áldásnak az érdekében. A tudás és szépség utáni vágy a protestáns puritanizmus keretei között a diakonisszák jellemző sajátja

A magyar diakónia története 1903. május 21-én kezdődött, akkor, amikor megalakították a Filadelfia Diakonissza Szövetséget.

1904-ben átveszik a munkát a Bethesda kórházban. A gyülekezetek is egyre inkább magukévá teszik a diakonissza ügyet. A Filadelfia 1908-ban kezdi meg az árvaházi munkát.

A különálló diakonissza anyaház létesítése 1914-ben valósult meg. Szabó Magda Abigél című regényének tanúsága szerint főkötőjük ott lobogott a fasizmus idején is az egyház életmentő munkájában.

Küszöbön állt a háború. De csodával határos módon szinte minden intézménye túlélte a világegyet. Megindult az újjáépítési munka, hisz szeretetintézményekre (árvaházak, csecsemőotthonok stb.) akkor nagyobb szükség volt, mint valaha.

1949-ben Magyarországon politikai fordulat állt be. Az államosítások következtében a Diakonissza Anyaházak elvesztették anyagi bázisukat. 1951 novemberében valamennyi diakonissza anyaházat feloszlattak.

EGYETEMES IMAHÉT

Egyetemes imaheti istentiszteletek a kisbéri református templomban

Az imahét témája: „Arra hívtunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!” (1 Pt 2,9).

Mint ahogyan országszerte, egyházmegegyeinkben, Egyetemes-ökumenikus imahét-alkalmak voltak Kisbéren is a református templomban.

A Városlakók, reformátusok, evangélikusok, katolikusok várták az alkalmat, készültek azokra.

Készültek a szervezők is, és hívogattak. Hívogattak, ahol csak lehetett: istentiszteleteken, hirdetőtábláikon, a városi Hírlevélben, plakáton, és még azon a bizonyos közösségi oldalon is...

A templomban szorgos kezek gondoskodtak óvó melegről, szép virágról az Úrasztalára, majd kigyúltak a fények, kinyíltak az énekeskönyvek, készen állt szolgálatra kedves kántorunk, és lelkes fotósunk is. Hiszen...”Arra hívtunk...”hogyan hirdessük...”

Az énekeket a MEÖT (Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa) honlapján található énekgyűjteményből (*Dinamikus Ökumenikus Énekeskönyv*) választották a szervezők, olyan ismert énekeket, amelyek közösek az evangélikus és református énekeskönyvekben.

Január 19-én, kedden - igét hirdetett: LÁZÁR ANIKÓ - a Bokodi Evangélikus Gyülekezet lelkipásztori munkatársa. Az imaheti ígétből igehirdetése alapjául a napi igazánlatok közül választotta a Jn 17,20-23. verseket. Jézus főpapi imádságából vett részletről hangzott a prédikáció.

Január 21-én, csütörtökön, igét hirdetett: VANCsAI JÓZSEF tiszteletendő úr a Hánta-Kisbér-Ászár Evangélikus Gyülekezet lelkipásztora, esperes helyettes. Ő az imaheti ígétjébe közlő az ApCsel 2, 37-42. igeszakaszt választotta igehirdetésének textusaként. Igyszerű - és korszerű igehirdetés hangzott el az ige kapcsán.

Az egyetemes imahét alkalmainak gondoskodó megszervezője idén Vajs Tibor tiszteletos úr a Kisbéri Református gyülekezet lelkipásztora volt.

Köszönjük szépen szolgálatukat, az Úr áldását kérjük életükre, további szolgál-

latukra.

A héten még nézegetjük a fotókat az imahét eseményeiről, elolvassuk a híradásokat, talán fel is idézzük az igehirdetések egy-egy gondolatát.

Ezen – az immár Kisbéren is - hagyományosnak mondható eseményen szép számmal vettek részt reformátusok, evangélikusok, katolikusok és nemcsak a Kisberről, hanem Hántáról és Ászárról is.

Igen, szép számmal voltunk, bár lehetünk volna többen is, és reméljük, leszünk még többen is!

Örömmel voltunk egy közösségben mindenkivel,- aki meghallván a hívó szót - eljött ezen alkalmakra, és ezután is hívunk, várunk mindenkit majd más alkalmakra is.

Lesz még az idén számos lehetőségünk a közös imádkozásra, közös éneklésre templomunkban, és találkozhatunk egymással városunk rendezvényein is.

Halljuk hát meg, és adjuk tovább a hívó szót...

„Bizony, mondom néktek azt is, hogy ha közületek ketten egyetértenek a földön mindabban, amit kérnek, azt mind megadja nekik az én mennyei Atyám.

Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.”

Máté 18:19-20.

Visszapillantás az imahétre egy gyülekezeti tagtól...**V.Zs**

Búza

A lehullott pihe-puha takaró várva volt A fázós kis búzafüvet szépen betakarta, Enyhült a tél szorítása, nem fagy meg az „élet” Reményünk, hogy élelmünk lesz nem foszlottál széjjel

Sokszor kell még ez a jóság, adja meg az Isten Ne öntse a tavaszi szél áradása most se Bokrosodjon szép tavaszban sok mosolygós napon Vad se túrja szél se verje cseperedjen nagyon

Szárszökkenést kalászhányást előzze meg eső, Úgy lehet majd benne majdan sok-sok élet erő Templomtornyunk ablakából vigyázó szem nem néz Örködjön hát imánk által kire rábízhatunk

Ért kalászkod aransárgán arattathassuk le A megélhetést, megtartást jó megtapasztalni Lesz belőle raktározva többféle állatnak Gépeket is újítanánk, hadd legyen az haszna

Tatai Ferenc, Ete, 2016-01-24

A prágai püspök beszéde a Prágai Vár Mindenszentek templomában

Petr Pit'ha (*1938) cseh katolikus püspök és professzor a Kultúra Elméleti Tanszéken a Prágai Károly Egyetemen

Emberek!

E lehető legmagasabb titulussal szólítom meg önöket, mert az ember az Isten képmása, és magasztos jelekkel van felékesítve: ésszel, lelkiismerettel és felelősséggel.

Azért jöttünk itt össze, hogy emlékezzünk a háborúk és a totalitárius rendszerek áldozataira, nyilvánvalóan azokra, amelyek történelmileg a legközelebb állnak hozzánk.

Ünnepségünk címe Mene Tekel (Megméretetett, könnyűnek találtatott). Ezek a titokzatos szavak Nabukodonozor fia palotájának falán jelentek meg, amikor lakomát rendezett, ahol a Jeruzsálemi templomból ellopott szent edényeket megszenteltetett. És ez birodalma bukását jelentette. Mert nem tanult saját apja történetéből.

A katedrális, amelyben most vagyunk, nemzeti történelmünk szimbóluma. Évszázadokon át épült, pontosan meghatározott terv szerint, és megtestesítője lett azoknak az ideáloknak, amelyek apáinkat, nagyapáinkat vezették. Ön-magában ez a katedrális nem azonos ezekkel az ideálokkal, azok magasabban vannak, ott, ahova a magasba ívelő tornyok mutatnak. Ebből a magasságból szólt hozzánk az Úr.

Hallottuk a szavait, amelyek érvényesek voltak a fogságban levő zsidók számára éppúgy, mint e katedrális építői számára. Fájdalmasan érvényesek ma is.

Onnan küldte el Fiát, hogy megmutassa nekünk, kik vagyunk. Hogy Emberek vagyunk, csupán emberek, akik a halál felé igyekeznek, de megmutatta azt is, hogy az ember ideálja az, hogy az Isten

Képmása, hogy Krisztushoz hasonló lehet. Ez az élet Igazsága, ehhez az ideálhoz közelíteni.

Ma nekem jutott az a feladat, hogy itt beszéljek. Szorongok, mert a Minden-tudó előtt beszélek, és tudatában vagyok, hogy nem önök előtt állok, hanem azok előtt, akik ezen ideálokért, az élet Igazságáért képesek voltak földi életüket feláldozni. Önmagunkért megtenni ezt, nem lenne értelme. Az élet másodlagos. Akikre most gondolunk, azok miattunk áldozták fel életüket.

Feladatom, hogy beszéljek, tehát teszem, ami a feladatom. A megemlékezésnél több az, hogy okuljunk. Akikre emlékezünk, azért haltak meg, mert az emberek időben nem tudatosították, hogy veszélyben vannak, bajban vannak.

Okulnunk kell. Mert ismét veszélyben vagyunk, és ismét nem akarjuk ezt tudatosítani.

Azt mondjuk: békében élünk. Közben folyik a harc, támadások, öldöklés. Butaságunkban és büszkeségünkben kioktatjuk az egész világot. Azt mondjuk: „vallási háborúk? Ugyan, középkori értelmetlenség!” Azt várjuk, hogy eldobják az Istenüket. Azért, mert mi ezt megtettük. De ők ezt nem fogják megtenni, mert látják rajtunk, hogy ez hova vezet. Lassan kihalunk.

Azt mondjuk: párbeszédet kell velük folytatnunk. De ők nem fognak bennünket meghallgatni, mert vallásról akarnak beszélni, de nekünk vallásunk nincs. Mert végtelenül liberálisak vagyunk.

Azt mondjuk, hogy tisztelnünk. Elfelejtettük, hogy az élet – szeretet, és a szeretet – áldozat. Nélkülük az életnek nincs értelme kell egymást. De ők miniket nem tisztelhetnek, mert ők képesek a saját igazukért meghalni, de mi csak hátrálunk, és megtámadjuk azt, aki kiáll Krisztus keresztje mellett. Azt mondják nekünk, hogy nem vagyunk toleránsak velük szemben, és igazuk van, mert egymással szemben sem vagyunk toleránsak. És ne hagyjuk magunkat megtéveszteni: politikusainkat végkép nem érdekli az iszlám, őket az olaj és a fegyver eladás érdekli. És mi ezt a politikusainknak nem róhatjuk fel, mert bár rövidlátó butáknak tartjuk őket, de ezt nem vallhatjuk be, mert megválasztottuk őket. Ráadásul, érezzük, hogy ők a legjobbak közülünk, mert szót fogad-

nak arctalan másoknak, akik valahonnan a háttérből utasítgatnak. Sejtjük, hogy valahonnan, ahol fiktív pénzekkel rulettet játszanak, ám ezek a pénzek mögött valahol szükségszerűen mégis csak a mi munkánk, esetleg életeink állnak.

Békét szeretnénk Ukrajnában, de mi magunk hagyjuk, hogy fenyegettségben legyenek, sőt igyekszünk haszonélvezők lenni, mert nem ismerjük be, hogy itt nem az ukránokról, sem az oroszokról van szó, hanem ismét pénzről van szó, és a bankokról, amelyek meginogtak, mint a hullámozó tengeren a hajók.

Azt mondjuk, erőseknek kell lennünk, hogy megvédjük magunkat. De mit kezdünk a fegyverekkel, ha nincsenek férfaink, akik megfogják a fegyvereket. De miért is tennék ezt, ha nincsenek ideáljaik. Ideáljaik, amelyekért valaki meg tudna halni.

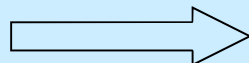
Hitehagyottak és nevetségesek vagyunk. Elvesztettük a kultúra értékét, és katedrálisaink összeomlanak, s az emberi közösségek egymással veszekedő egoisták hordájává változnak.

Elvesztettük az emberi értéket és mértéket. Mert teljesen nyilvánvaló, logikus, ha eldobjuk kereszténységünket, és megszabadulunk Istentől, akkor megszabadulunk az embertől is.

Mert többé nem fogjuk tudni, hogy kell kinéznie az embernek. Miért tiszteljenek bennünket a muzulmánok, ha nekik van istenük, és nekünk semmilyen istenünk nincs. És miért kellene tisztességesen viselkedniük, és emberségesen tárgyalni velünk, ha látják, hogyan viselkedünk mi egymással.

Békéről beszélünk, meg akarjuk védeni, de nekünk magunknak sincs. Sem bennünk, sem köztünk. Meg akarjuk védeni az igazságosságot, de csak a tiltásokat szaporítjuk. Sem az Igazságosságot, sem a Békét senki nem fogja bevezetni, mert ezek a tisztességből nőnek ki.

Tudom, mi lesz most, mit fogok hallani. Mibe ütközöm. Szavaim az egoista elégedettség falaiba fognak ütközni, ami olyan, mint a görbe tükör. Mindent kicsavar. Mondhatnék bármilyen bölcsességet is, frázisok visszhangoznak majd hozzám, üresebbek, mint a részeg fecsegése.

A prágai püspök beszéde a Prágai Vár Mindenszentek templomában

Ha mindjárt egy halott gyereket hoznék a frontról, csak az elit képviselőinek álszent jajveszékeltése hallatszana, úgy, hogy a mindennel szemben közömbös tömegnek, amely majd újra megválasztja őket, tetszen. Senki nem indul el, hogy megmentse a gyermek testvérét, vagy anyját.

Lesznek hangok ellenem: minek képzeled magad? Ne fessed az ördögöt a falra!

És végül tiltakozás hallatszik majd: „Ez a bolond, még végül háborút szít! Hallgattassátok el!”

De én félek attól, amit magunkra hozunk. A mi ellenségünk nem az oroszok, sem az ukránok, és végképp nem az arabok! Egyáltalán senki. Magunk győzzük. Mert nem tiszteljük az élet törvényét. Ebbe tudunk belehalni.

Nem lennének ellenségeink, ha olyanok lennének, mint ez a katedrális. Mert mint alkotókat – tisztelnének és becsülnének. S ha mégis lennének ellenségeink, nem mernének bennünket megtámadni, mert erősebbek, állhatatosabbak lennének, mint ők.

Az utunk – visszatérés az ész fegyelmezettségéhez, és a következetes, hihető, mélyen átélt kereszténység.

Nem! Nem hallgathatok! Felkértek, hogy beszéljek az Isten előtt és a halott ősök előtt, és ezt abban a percben, amikor idegenek mosolyogva kérdik: kik vagytok ti valójában?

Mások helyett nem beszélhetek, de magam nevében válaszolok, bár remegek:

Vallom, hogy fehér ember vagyok, elismerem az emberi fajok különbözőségét, természetesen minden ember méltóságát, de elutasítom, hogy feketére változzak, vagy sárgára, vagy, hogy megváltoztassam a szemem színét.

Férfi vagyok, aki képes gyermeket nemzeni, de nem képes megszülni. Ezért ragaszkodom az elrendezett tartós házassághoz, mert ez a társadalom alapja, és a nevelés letéteményese.

Ragaszkodom ahhoz, hogy a férfinak és a nőnek különböző a test felépítése és a biológiai funkciói, hogy a nő gyengébb és értékesebb, mint a férfi, akinek meg kell őt védeni, szeretni, és tisztelni.

Egészséges vagyok, és segíteni fogom a betegeket, de elutasítom a színlelt betegek nyafogását.

Egyszerre vagyok gazdag és szegény is.

Kenyeremet megkeresem, és még meg is tudom osztani.

De nem vagyok hajlandó lustákat eltartani. Sokkal kevesebbet van, mint a valóban vagyonosoknak, nem irigylem tőlük, örülnék, ha okosan használnák vagyonukat. Európai vagyok, mert cseh vagyok. Cseh szülők gyermekeként születtem. Cseh földön nőttem fel, és komolyan veszem nemzetem nyomorát, szörnyű nyomorát, és dicsőségét is.

Ezért nem vagyok hajlandó feloldódni a konzum multikultúra szellem nélküli uniformitásában.

Keresztény vagyok. Tisztelettel a más vallások és nézetek iránt, és biztosan tudom, hogy minden döntésemben ehhez tartom majd magam.

De erősen ragaszkodom a saját keresztény Istenemhez és parancsolataimhoz, amelyeket azért hozott, mert bölcs, igazságos, és együtt érző az emberekkel.

Ember vagyok. Hálás vagyok az emberségemért és büszke vagyok az arcomra.

Ember vagyok. Nevem: Petr Pit'ha, és nem vagyok 380326/038 – születési számom, sem 372-2/15 – személyim identifikációs száma, sem PIN, sem bármilyen más szám.

Ember vagyok, mert van lelkiismeretem, és felelősséget vállalok.

Ember vagyok, és emberként is akarok meghalni.

<http://gloria.tv/media/OrketPv4z4UÁ>

Forrás: INTERNET

DON 1943

Emlékezésül a doni áttörés áldozataira „Engedelmisség... mely a katonai erények kútfeje. Ebből születik az önmegtagadás, innen ered a halálos bátorság. Ez az engedelmisség a legférfiasabb erény és a leghősibb erőki-fejtés: a vett parancsot kiadja az ember önmagának, s vérzivatarban, vulkánkitörésben, az élet ösztöne és joga ellenére emberi idegekkel, emberi akarat tal végrehajtja. Nem válogat, nem különböztet: kicsiny vagy nagy a parancs, kedves vagy kellemetlen, testi vagy lelki seb jár utána, végrehajtja. Hajoljunk meg önmegtagadása és hősiessége előtt: légy áldott, ezer halálba belevágtató márványhomlokú magyar katona. Ha gép vagy tárgy engedelmeskedik, nem csodálkozom. De csodálkozom, ha érző, élő, szárnyaló lélek engedelmeskedik. Csak úgy lehetséges ez, ha a parancsoló akaratban valami magasabb értelmet, felsőbb érdeket tisztel a lélek s annak fenntartása előtt a szabad ember öntudatával hajlik meg. Neki magyar földet, magyar hajlékokat, magyar becsületet kellett védelmeznie: márványarca kipirult, szemében ősi tüzek gyúltak ki, alakja megnőtt, mint egy látomás, és tékozolta híven életét az önfeláldozás nagy magyar mestere. Légy áldva véres magyar eposz egyik névtelen hőse. Örökkévaló Isten, minden életnek forrása! Halandóvá teremtettél minket, és kiszabta ránk a halál törvényét: porból lettünk és porrá kell lennünk. Megalázzuk magunkat előtted ebben az órában, midőn közülünk elszóllítod egyik atyánkfiát, hogy jelenjék meg a te színed előtt, és adjon számat életéről. Tied az ítélet, Te szent és igaz Isten, de tiéd az irgalom és kegyelem is. Mi szegény bűnösök szárnyaid árnyékába menekülünk, megemlékezünk a te irgalmasságodról, és arról a szeretetről, amellyel Egyszülött Fiadat mi érettünk adtuk. A keresztén kihullott drága vére erejében és elégtételében bízza bocsátjuk elibéd testvérünket, bízván abban, hogy nem az ő érdeméért, hanem a mi közbenjáró nagy Főpapunk elégtételéért irgalmat és örök életet talál a te színed előtt. Ámen.”

(Körmen di Lajos, a Don-kanyart megjárt tábori lelkész temetési beszéde és imádsága egy a fronton elesett ismeretlen katona temetésén)